

Aangaande de internet consultatie m.b.t. het voornemen van de Minister voor Natuur en Stikstof om voor het komend seizoen (2022/2023) de jacht op de haas niet te openen in de provincies die voor de haas een dalende populatietrend tonen, namelijk Groningen, Limburg en Utrecht en het voornemen van de Minister om de jacht op het konijn in alle provincies niet te openen voor het komend jachtseizoen omdat de populatie van het konijn landelijk een sterk dalende trend vertoont, zend ik u hierbij mijn reactie.

Inleidend

De jacht en jagen is niet voor iedereen vanzelfsprekend. Zelf ben ik er mee opgegroeid omdat mijn grootvader jaagde in de Eilandspolder, Schermer en Beemster. Het meeste van het door hem geschoten wild ging naar de poelier en leverde zo een financiële bijdrage om de gemaakte kosten te drukken en de huishoudpot iets te spekken. Een enkele keer stond er een duifje op het eigen menu.

Ook met mijn vader kwam ik vaak in de polder bij onze woonplaats. Samen turen door de verrekijker om een buizerd te spotten, toen nog niet zo talrijk als nu het geval is. Of dat we in de zomer een roerdomp konden horen. Hij wees me op de flora en fauna en nog steeds kom ik ogen te kort als ik, gewapend met verrekijker en fotocamera, door de polder struin. Bijna dagelijks fiets ik een ronde van zo'n 22 kilometer door de polders om mijn woonplaats en geniet, ondanks tegenwind van de rijkheid van het gebied.

Vanuit die achtergrond ben ik gestart met de cursus Jacht & Faunabeheer een cursus die een jaar duurt en waarbij ik zeker het praktijkgedeelte pittig vond, maar ik ben geslaagd en ik heb aansluiting gevonden bij een groep jagers bij mij uit het dorp. Ik heb het jachtdiploma inmiddels nog aangevuld met een aantal cursussen gericht op de jacht en beheer. Allen met het idee een bijdrage te kunnen leveren aan het beheer van de fauna.

Bezwaar

Ten aanzien van de eerder genoemde voornemens heb ik een aantal bezwaren die ik hierbij wil belichten.

- De rol van jagers
- Telgegevens
- Zwaarte van de beoogde sluiting van de jacht

De rol van jagers

De jagers zijn wettelijk gehouden te zorgen voor een redelijke wildstand. Hierdoor is er reeds een wettelijke rem op wat de jager uit zijn jachtveld oogst. Dit regelt op zeer specifiek niveau de stand van een bejaagbare soort voor dat gebied en voorziet, waar nodig, in maatregelen om de stand te verbeteren. In Nederland zijn ruim 27.000 jagers actief in het buitengebied met beheren, beschermen en benutten. De vrijwillige tijdsinzet die zij daarbij leveren is gelijk aan 13.000 FTE op jaarbasis (onderzoek 'Waarde van de jacht', uitgevoerd door CLM Onderzoek en Advies). Bij de jagers ligt de focus derhalve op hoe de stand in het jachtveld het doet. Zij brengen vele uren door in het jachtveld en de meeste uren zonder dat er een schot gelost wordt. De jager heeft hierdoor gedegen kennis van wat er in zijn jachtveld speelt en dus niet, in tegenstelling tot wat er vaak beweerd wordt, iemand die maar op alles wat losloopt schiet. Hij is ook niet figuurlijk de slager die zijn eigen vlees keurt, de jager dient wettelijk verantwoording af te leggen voor het gepleegde afschot.

Concluderend:

De jager is wettelijk al beperkt in zijn doen en laten. De door jagers geleverde prestatie en aangeleverde gegevens en de kennis van zaken dienen naar waarde meegenomen te worden in de overweging die ten grondslag ligt aan al dan niet sluiten van de jacht.

Telgegevens

Voor het onderzoek dat als basis heeft gediend om de stand van haas en konijn te bepalen, is gebruik gemaakt van een aantal bronnen met gegevens, waarbij zelfs gewerkt wordt met geschatte aantallen, om bijvoorbeeld aan een beginstand in 1950 te geraken. Opvallend hierbij is dat de jaarlijkse telgegevens door de WBE's, als niet geschikt zijn bevonden. Dit, terwijl deze gegevens wel door de FBE's gebruikt worden voor het opstellen van haar rapportages. Daarmee wordt de inspanning van jagers niet op waarde geschat. Wel wordt o.a. meetgegevens uit tellingen van broedvogels van Sovon gebruikt. Bij deze tellingen ligt de nadruk op broedvogels en niet op hazen en/of konijnen en is het al dan niet opnemen van waarnemingen van deze zoogdieren een bijzaak en geen primair doel van het onderzoek door Sovon. Dit geeft een hiaat en een mogelijkheid tot al dan niet forse afwijkingen waar bij het opstellen van de conclusie rond de stand van zaken aangaande haas en konijn, aan voorbij is gegaan.

Uit ervaring, zelf ben ik al een aantal jaren betrokken bij voor- en najaarstelling voor WBE Zaanstreek e.o. en heb ik bij tellingen van reewild in de omgeving van Assen meegewerkt, weet ik dat een telling een momentopname is, waarbij niet alle soorten zich makkelijk laten zien. Zowel haas als konijn laten zich van nature niet zo erg zien en het vraagt een getraind oog en het juiste moment van de dag.

In het jachtveld waar ik zelf actief ben, hebben we gelukkig een mooie stabiele hazenstand. We laten ook bewust een deel van het veld ongemoeid. De opbrengst gaat deels via de poelier de voedselketen in, maar ik mag ook zeker zelf genieten van een hazenrug en -peper.

Concluderend:

Een aanzienlijke bron aan zeer relevante, juridisch afgedwongen, gegevens, aangeleverd door WBE's, is buiten beschouwing gelaten. Gegevens die wel gebruikt zijn, zijn niet betrouwbaar genoeg doordat in de procedures ruimte is gelaten voor vrijblijvendheid. Hierdoor kan essentiële informatie ontbreken, immers de focus ligt niet op haas of konijn.

Zwaarte van de beoogde sluiting van de jacht

Daarmee kom ik op de beoogde sluiting van de jacht. Voor de haas betreft het een drietal provincies en ten aanzien van het konijn een landelijke sluiting. Een behoorlijk zwaar paardenmiddel. Zoals hiervoor al genoemd, de jager is wettelijk gehouden de stand in zijn jachtveld te beheren. Uit het rapport dat ten grondslag ligt aan het plaatsen van genoemde soorten op de rode lijst, valt niet op te maken dat er een acute noodzaak tot een dergelijk jachtverbod is. Iets wat u zelf erkent, door niet veel te verwachten van een eventuele sluiting.

Verder wordt er in de afweging gesteld dat de gevolgen ten aanzien van schade door beoogde soorten middels een ontheffing alsnog ingegrepen kan worden. Dit is een niet wenselijke situatie en wel om de volgende reden. Juist in het jachtseizoen, dus vóór het seizoen waarin de schade gaat ontstaan, wordt reeds rekening gehouden met mogelijke gevolgen van de stand voor schade op gevoelige gewassen. De schade aan gewassen komt juist voor in het seizoen van de zoogtijd van de beoogde soorten. Het is niet weidelijk en wenselijk om in deze tijd te jagen. Dat is de voornaamste reden ook dat het jachtseizoen in het najaar ligt. Juist hierdoor is er kans op onwenselijk grote achteruitgang van de soort omdat immers ook de kans bestaat dat de moeder bij haar jongen weggeschoten wordt. Iets waar ik als jager voor pas.

Daar de beoogde sluiting van de jacht een tijdelijke en niet permanent karakter heeft, dient met name om voornoemde afgezien te worden van de beoogde sluiting van het jachtseizoen.

Concluderend:

De beoogde sluiting van de jacht weegt te zwaar daar de acute noodzaak niet aangetoond aanwezig is.

Met vriendelijke groet,

Een betrokken jager